

ORGÁNOVÉ HODINY

Rámcové podmínky

Pojetí vnitřních hodin se zakládá na následujících cyklech:

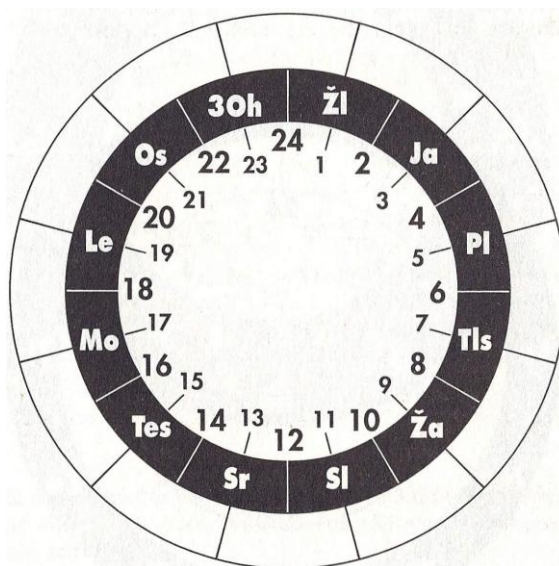
- Orgánové hodiny člověka probíhají všemi energiemi jednou za hodinu.
- Delším rytmem proběhnou jednou za 24 hodin.
- Roční doby nás provázejí jedním rokem.
- Další rytmus trvá dvanáct let.

Jinové i jangové doby najdeme jak v jinových, tak i v jangových meridiánech. Popis těchto vztahů v literatuře zatím úplně chyběl. Časová souhra meridiánů je základní částí praktického použití .

Doby Jin a Jang v orgánových hodinách

Orgánové hodiny v dobách Jin:

Meridián tlustého střeva	06.00-08.00 hod.
Meridián žaludku	08.00-10.00 hod.
Meridián sleziny.....	10.00-12.00 hod.
Meridián srdce.....	12.00-14.00 hod.
Meridián tenkého střeva.....	14.00-16.00 hod.
Meridián močového měchýře.....	16.00-18.00 hod.
Meridián ledvin.....	18.00-20.00 hod.
Meridián perikardu (osrdečníku).....	20.00-22.00 hod.
Meridián trojitého ohříváče	22.00-24.00 hod.
Meridián žlučníku	24.00-02.00 hod.

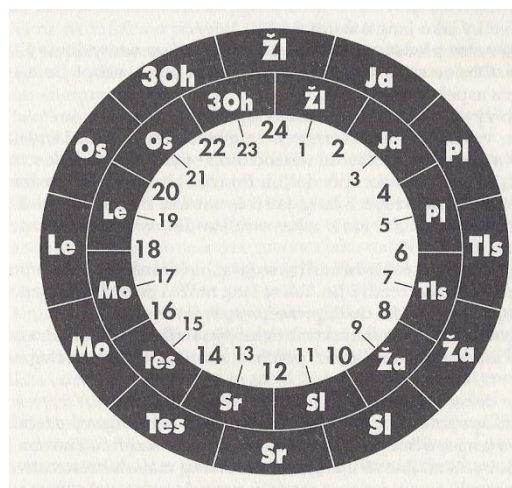
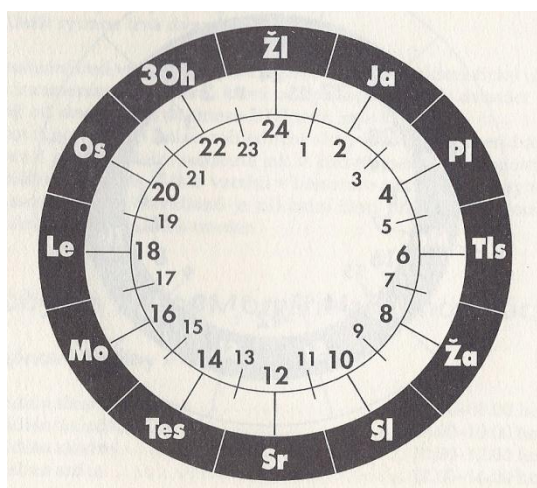
Orgánové hodiny v dobách Jang

Meridián tlustého střeva	05.00-07.00 hod.
Meridián žaludku	07.00-09.00 hod.
Meridián sleziny	09.00-11.00 hod.
Meridián srdce	11.00-13.00 hod.
Meridián tenkého střeva	13.00-15.00 hod.
Meridián močového měchýře	15.00-17.00 hod.
Meridián ledvin	17.00-19.00 hod.
Meridián osrdečníku	19.00-21.00 hod.
Meridián trojitého ohříváče	21.00-23.00 hod.
Meridián žlučníku	23.00-01.00 hod.
Meridián jater	01.00-03.00 hod.
Meridián plic	03.00-05.00 hod.

Jinové úseky orgánových hodin existovaly vždycky stejně jako jangové. A dosud měla "každá strana" své zastánce. Ale při posuzování vnitřních hodin zatím nikdo skutečně nevzal v úvahu jednu věc: není možné, aby náhle jeden meridián skončil a druhý začal. Mezi Jin a Jang se nutně musí odehrávat jakási souhra, aby funkce meridiánů v pohybu dne a klidu noci zůstala stabilní.

Klid je dynamickým protipólem pohybu! Klid a pohyb se musí vzájemně doplňovat. A toto vzájemné doplňování stabilizuje naše tělo a naše zdraví.

Doby Jin a Jang musí existovat vedle sebe, jinak by nebyl k dispozici časový prostor, v němž se orgánová energie dostává do stavu rovnováhy.

Protože vedle sebe existují doby Jin a Jang, máme dobu vyrovnanosti, v níž jsou vyvážené orgánové energie Jin a Jang. Když se např. nachází v rovnováze energie močového měchýře

v Jin a Jang, pak je vyvážená u žen i u mužů, protože mezi nimi není žádný rozdíl, ovlivněný pohlavím. Jin můžeme považovat za ženský aspekt, Jang za mužský. Muži a ženy žijí v rovnováze v Jin a Jang. Rovnováha znamená: Jin je stejně velký jako Jang a naopak.

Jin si nelze představit bez Jang a stejně tak je nemyslitelný Jang bez Jin. Oba se stále doplňují a tvoří jeden celek, neboť Jin a Jang jsou dva aspekty celistvosti.

Jde o vyváženost polarit, ne o boj pohlaví. V Jin vzniká nemoc. Nemoc je stagnace. Jang vnáší do nemoci pohyb a jeho působením se nemoc může vyrovnávat. Tak vzniká zdraví. Zdraví se vrací zpět do Jin. Protože chceme zůstat zdraví. Když mluvím o dobách Jang, jde o dynamiku dne a o léčení. Když mluvím o dobách Jin, jde o zdravotní stav, který má zůstat zachován.

Jang vede a Jin následuje. Abyse Jang, neklidná energie, nepohyboval příliš rychle, brzdí ji Jin. Tak se Jang může i pozdržet. Jang pohybuje Jin, aby neupadlo do deprese, protože je nepohyblivé. Jangové doby jsou charakteristické dynamikou plynoucího času: den začíná, pokračuje a končí, přechází v noc a pak zase začíná nový den.

Jin je doba, v níž nastává rovnováha. Když spojíme oba modely dohromady, má jangový meridián jinové a jangové doby a stejně tak má jinový meridián jinové a jangové doby. Oba, jinové i jangové meridiány mají dobu rovnováhy. Tím se myslí, že ani jeden z modelů nemůže existovat sám o sobě. Sotva může energie mých plic skončit přesně v 5.00 hod a přesně ve stejný okamžik začít působit energie mého střeva. Co kdyby meridián tlustého střeva trochu "zaspal"? Padnu pak mrtvý k zemi? Nebo se mé tělo zastaví? Nebo si odpočinu, než se energie zase "náhodou" oživí? Samozřejmě musíme vycházet z plynulých přechodů, jedno střídá druhé a jeden úsek přechází v druhý bez přerušování.

Meridiány jsou energetické dráhy

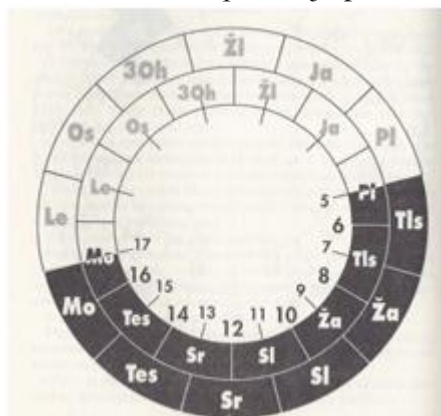
V TČM se po tisíciletí rozvíjely vědomosti o meridiánech. Metoda akupunktury našla v posledních desetiletích cestu i do našeho západního lékařství. Pomocí tenkých jehliček lze usměrňovat proudění energie (samozřejmě jemnohmotné) v naší "elektrické síti".

Také na ně můžeme působit cviky a mudrami. Ať se pohybujeme, jsme emocionálně uvolněni nebo napjatí, ať myslíme a plánujeme, bdíme nebo spíme: nic se neobejde bez přísunu energie do sítě. Jakýkoli energetický výdaj znamená zatížení sítě. Ale jak ji mohu odlehčit nebo dokonce ukládat energii? K energetické dráze "meridián žaludku" jsou jako funkční systémy připojeny mj. oči, hrud', žaludek a kolena. Když přetížím síť osmi hodinami práce u počítače (oči), s překříženými nohama (kolena) a stravou, pohlcující rezervy (žaludek), mohlo by dojít ke krátkému spojení. To se může projevit jako náhlý výbuch agresivity ("ztratit nervy"), únavy ("vypnout") nebo nějaký stav mezi těmito dvěma krajnostmi. Krátké spojení nastává poměrně zřídka. Skoro vždycky - tedy v normálním případě - přijde pomoc odněkud jinud. Máme přece energetickou síť, v níž jsou soustředěná jednotlivá vedení. Když se někde odčerpá energie, má to za následek horší zásobení energií připojených funkčních systémů. Jakákoli nadměrná zátěž jednoho jediného vedení postihne celou síť, ale samozřejmě to platí i pro odlehčení. Z načerpání nové energie těží celá síť a tím pádem i všechny funkční jednotky.

Střední meridián přední

Střední meridián přední je přiřazen energii Jin. Ve dne, kdy se pohybujeme, řídí denní

meridiány Tento meridián se také nazývá "hlavní dráha početí" nebo "služebník". V důsledku propojení a křížení všech jinových funkčních okruhů působí tato dráha velmi intenzivně.

Koncepční dráha – Dráha Početí (CV)

Koncepční dráha takřkajíc "šéfuje" polovině meridiánů, a to všem meridiánům jin. Má 24 akupresurních bodů, které lze stimulovat jednotlivě při kašli, astmatu, kýle (i tříselné) a při onemocněních urogenitálního systému.

Střední meridián zadní

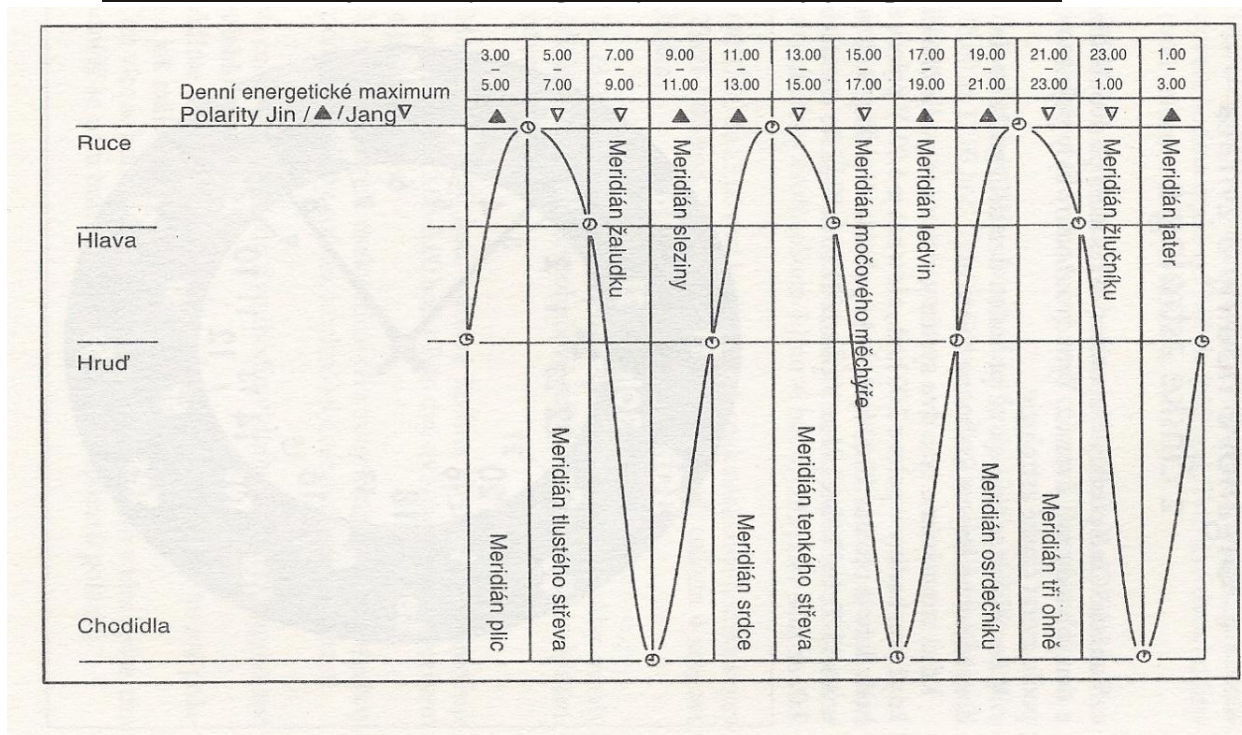
Oba střední meridiány, přední i zadní (tzv. "guvernér") jsou řídicí. V noci, když je tělo pasivní, řídí guvernér noční meridiány. Další názvy tohoto meridiánu: "regent" nebo "vozka". Představme si to obrazně: jako na drožce ve staré Anglii nebo na bojovém slonovi, kde vpředu sedí vojevůdce, uprostřed král a vozka vzadu. Úzce souvisí se všemi jangovými funkčními okruhy, takže se považuje za stimulátora a regulátora aktivní síly chi.

Řídicí dráha – Řídicí Dráha (GV)

Řídicí dráha má na starosti druhou polovinu meridiánů, tedy všechny meridiány jang. Leží na ní celkem osmadvacet akupresurních bodů, jejichž stimulací lze příznivě ovlivňovat nemoci centrální nervové soustavy, křeče zádového svalstva, zablokování páteře, horečnatá onemocnění a přecitlivělost.

Tabulka aktivace jednotlivých orgánových hodin a jejich provázanost.

Jakosti pěti elementů

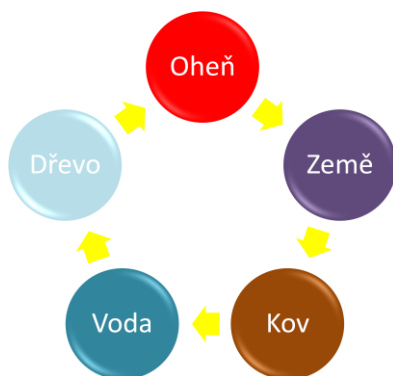
"Teorie pěti elementů" není pouhou domněnkou, spíše se jedná o tisíciletými ověřenou taoistickou vědu, které později využila i tradiční čínská medicína (TČM). Při pozorování pěti elementů a s nimi souvisejících orgánů a orgánových energií je užitečné si připomenout, jak se elementy projevují v přírodě, případně v našem všedním životě. Známa srovnání podporují naši představu, jaké vlastnosti elementů se v těle projevují:

- **KOV (živel Země)** je těžký a chladný. Na první pohled působí jako odolný a "nezranitelný". Tenký plech, vyklepaný nějakým tvrdým předmětem, však má prohlubně a lze změnit jeho tvar. V této změně pak setrvává. Když se zahřeje, ochlazuje se jen pomalu.
- **VODA (živel Vody)** se transportuje nebo stéká jako pěnící horský potok do údolí, kde se nakonec zase shromažďuje. Vytváří řeku nebo jezero a vodě se "nic nestalo". V klidném horském jezeru se odrážejí mraky, hory a stromy a zprostředkovávají klid, ačkoli ještě před chvílí voda prožívala drama prudkého spádu. Proto je voda v cyklu elementů tím nejsilnějším, protože jí nic nemůže "ublížit": je totiž úžasně přizpůsobivá, odolná, mocná a jemná.
- **DŘEVO (živel Vzduchu)** je pevné, pružné a poddajné. Příliš silná zátěž ho může zlomit. Suché dřevo se zlomí okamžitě.
- **OHEŇ (živel Ohně)** je neklidný; nemůže existovat sám osobě, musí se k něčemu upnout. Aby mohl "žít", spaluje svého nositele. Oheň se dá jen těžko přenášet.
- **ZEMĚ (Ákaša - Éter)** když oheň vyhasne, promění se jeho popel v zemi. K tomuto elementu nepatří jen země, ale i hory a všeobecně i horniny. Země je trpělivá a oddaná.

Cykly pěti elementů

Cyklus zásobování

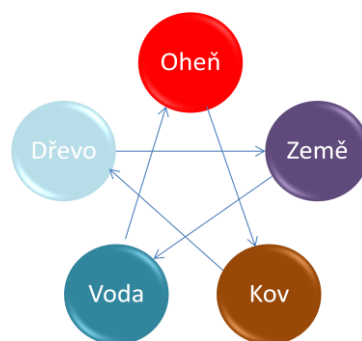
Tradiční čínská medicína (TČM) zná a využívá už celá tisíciletí souvislosti funkcí elementů: procesy v přírodě i v našem těle probíhají podle zákonitého, pevně daného řádu. V zásobovacím cyklu zásobuje každý element ten následující:

Dřevo dodává energii ohni, aby mohl hořet. Oheň spálí dřevo na popel, z něhož vznikne země. V zemi se obohacuje kov. Kovy přecházejí do vody - množství a koncentrace je jen otázkou času. Voda zásobuje dřevo, aby mohly růst rostliny. Kruh se opět uzavírá, když dřevo zásobí oheň.

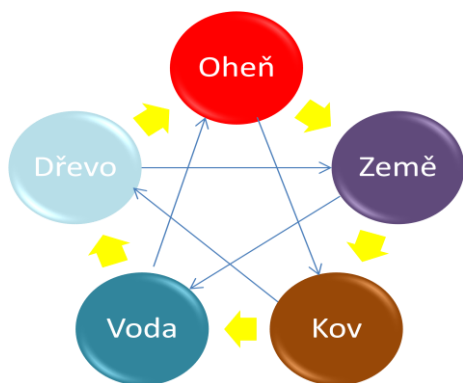
Kontrolní cyklus

Zásobovací cyklus podporuje harmonii souhry, ale ta může být trvalá, jen když je každý element kontrolován. Oheň kontroluje kov, protože ho může roztavit. Kov kontroluje dřevo, protože ho může štípat. Dřevo kontroluje zemi - prorůstá ji svými kořeny. Země kontroluje vodu, protože určuje její průběh. Voda kontroluje oheň, protože ho může uhasit. Kruh se zase uzavírá, když oheň kontroluje kov.

Vyrovnanost cyklů

Chceme-li žít zdravě a vyrovnaně, musí fungovat jak zásobovací, tak i kontrolní cyklus. Převažuje-li energie některého elementu, protože se vymknul kontrole druhého, vzniká nerovnováha. Musí-li naše tělo vyrovnávat nějakou nerovnováhu, spotřebuje na to mnoho energie. Když nakonec blikají poplašná světla v podobě bolesti nebo nemoci, je jasné: souhra cyklů byla narušena. Úsilí lékařů TČM (... a nejen jich) tedy směřuje v první řadě k obnovení "rovnováhy chi (Životní energie a živelů)". Mají k dispozici nejrůznější metody - motorické cviky, masáže, akupunkturu, fytoterapii apod., ale jejich cíl je vždycky stejný: vyrovnaní energie.

POZNÁMKA: Pro snadné srovnání teorie Pěti prvků a Živelů uvádím popis živelů z Brány opravdového zasvěcení (BOZ) od Františka Bardona.

O živlech

Vše, co bylo stvořeno, jak makrokosmos, tak i mikrokosmos, tedy velký a malý svět, se vytvářelo působením živelů. Proto se při postupném zasvěcování budeme zabývat nejdříve těmito silami, abychom poznali jejich hloubku a rozmanitost.

Okultní literatura přinesla o živlových silách dosud pramálo, takže jsem se rozhodl zpracovat dokonale toto ještě neobjasněné vědecké pole a odhrnout závoj, který tyto vesmírné zákony zastírá. Je to velmi zodpovědný úkol, neboť není snadné přesvědčit nezasvěcence natolik, aby o bytí a působení živelů získali nejenom vědomosti, ale aby byly později i sami schopni tyto síly také ovládat.

Celý vesmír se rovná hodinovému stroji s kolečky do sebe zapadajícími a vzájemně na sobě závislými. I samotný pojem božství, jakožto nejvýše chápatelného bytí, lze rozčlenit v aspekty, odpovídající ostatním živelům. O tom však podrobněji v příslušné kapitole o Bohu.

Nejstarší orientální spisy označují živly jako Tatvy. Naše evropská literatura věnuje těmto Tatvám pozornost jen natolik, že upozorňuje na jejich dobré účinky a varuje před neblahými,

tj. uvádí, co je záhodno konat za vlády Tatev nám příznivých a čeho se máme nutně vyvarovat při proudění Tatev nám nepříznivých. O správnosti této skutečnosti nelze nijak pochybovat, avšak vše, co bylo dosud uveřejněno, se týká jen nepatrného aspektu všech živlových účinků. Jak lze účinky živlů, tedy Tatev, zjistit pro osobní potřebu, je povětšinou uvedeno v astrologických spisech.

My však hodláme vniknout hlouběji do tajemství živlů a zvolíme proto jiný klíč, který je sice analogický s astrologickým, nemá s ním však nic společného. A tohoto klíče, o němž čtenář dosud nemá ponětí, se naučíme všestranně používat.

Jednotlivé práce, analogie a účinky živlů popisují postupně v jednotlivých kapitolách. Nemluvím jen o teorii, ale upozorňuji zároveň i na praktické upotřebení, neboť právě zde je ukryto největší arkánum.

O této velké tajné vědě živlů píše již nejstarší kniha moudrosti, kniha tarotu, kde je na první stránce zobrazen mág, jenž ukazuje na živly a jejich zvládnutí. Na této první kartě symbolizuje:

meč – živel ohně
hůl – živel vzduchu
pohár – živel vody
a mince – živel země.

Z toho vidíme, že již v antických mystériích byl právě mág určen pro první kartu tarotu a zvládnutí živlů zvoleno za první zasvěcovací akt.

Zachováváje tuto tradici věnuji proto i já největší pozornost především živlům. Jak z dalšího poznáme, je klíč k nim univerzálním prostředkem, jímž můžeme řešit všechny vyskytnuvší se problémy. Pořadí Tatev je dle indického přiřazení následující:

Akáša – princip éteru
Tejas – princip ohně
Vaju – princip vzduchu
Apas – princip vody
Prithivi – princip země

Indická nauka praví, že čtyři hrubší Tatvy vznikly z Tatvy páté, tedy z akášického principu. Akáša je tudíž princip příčiny a můžeme ji pokládat za sílu pátou, za tak zvanou kvint-esenci. O akáše, jakožto nejjemnějším živlu, se čtenář dočte více v příslušné kapitole. Také specifické vlastnosti ostatních živlů jsou v jednotlivých kapitolách blíže rozvedeny a to od nejvyšších úrovní počínaje až dolů do hrubé hmoty.

Již nyní mi dá čtenář jistě za pravdu, že to vsutku není lehký úkol: rozebrat dokonale ono veliké tajemství stvoření a vyjádřit to kromě toho slovy tak, aby každý mohl vniknout až do jádra věci a utvořit si vlastní obraz.

V dalším hovořím též o rozložení živlů a o praktickém významu, aby bez rozdílu každý, ať chemik či lékař, magnetizér, okultista, mág, mystik, kabalista anebo jogín mohl z toho pro sebe čerpat praktický užitek. Podaří-li se mi poučit čtenáře natolik, aby zvládnul látku alespoň

tak dalece, že bude s to pro vědecké odvětví, které ho nejvíce zajímá, upotřebit tohoto praktického klíče, bude moje snaha dostatečně odměněna.

Princip OHNĚ

Jak jsem se již zmínil, je akáša neboli princip éteru příčinou vzniku živlů. Za první živel, který dle orientálních spisů vzešel z akáši, musíme považovat Tejas, to jest princip ohně. Tento živel, právě tak jako všechny ostatní živly, nepůsobí jen na naší hrubohmotné úrovni, nýbrž projevuje se ve všem, co bylo stvořeno. Základními vlastnostmi ohnivého principu jsou: horko a expanze. Oheň a světlo vládlo proto na počátku všeho stvořeného. Také bible na to poukazuje a vyjadřuje to slovy: „Fiat lux – budiž světlo“.

Základem světla je samozřejmě oheň. Každý živel a tudíž i ohnivý, má dvě polaritu a to aktivní a pasivní polaritu, to jest plus a minus. Plus je vždy ono budovatelské, tvořivé a plodivé, zatím co minus je pravým opakem toho a je rozkladné, ničivé. Musíme mít na zřeteli vždy dvě základní vlastnosti každého živlu.

Všechna náboženství všech dob připisovala aktivní stránce živlů vše dobré a pasivní stránce vše zlé. Po pravdě řečeno nemůžeme mluvit ani o dobru ani o zlu, tyto pojmy vzešly jen z lidského chápání. V univerzu není ani dobra ani zla, neboť vše bylo stvořeno na základě neměnitelných zákonů, v nichž se nejlépe zrcadlí božský princip a jediné znalost těchto zákonů nám dává možnost přibližovat se Bohu.

Abychom si rozpínavou vlastnost (expanzi) ohně mohli lépe představit, nazveme ji elektrickým fluidem. Pod tímto názvem není míněna jen hrubohmotná elektřina, ačkoliv, jak čtenář v dalším uvidí, má k ní určitý analogický vztah. Živlový princip ohně je činný a skryt ve všem, co bylo v celém univerzu stvořeno, počínaje od nejmenšího zrníčka písku až do nejvyššího viditelného a neviditelného.

Princip VODY

V předcházející kapitole jsem seznámil čtenáře se vznikem a vlastnostmi pozitivního principu ohně. V tomto pojednání popíši opačný princip – živel vody.

I tento živel vzešel právě tak jako živel ohně z akáši, tedy z éterického principu. V porovnání s ohněm má však živel vody zcela opačné vlastnosti. Základními vlastnostmi jsou chlad a stahování. I zde se jedná o dva póly. Aktivní je životodárný, vyživující a udržující; negativní pól je tentýž, jako u ohně, rozkladný a ničivý. Jelikož základní vlastností tohoto živlu je stahování, vyšlo z něho fluidum magnetické.

Oheň a voda působí ve všem. Dle zákona o stvoření by ohnivý princip nemohl sám o sobě obstát, kdyby v něm nebylo protipólu, tj. principu vodního. Tyto dva živly, oheň a voda, jsou základními živly, jimiž bylo vše stvořeno. Proto musíme ve všem vidět dva hlavní živly a kromě toho fluidum elektrické a magnetické, jako protichůdné polarity.

Princip VZDUCHU

Jako další vzešel z akáši živel vzduchu. Zsvěcenci ho nepovažují za skutečný princip, nýbrž ho mají za zprostředkovatele mezi ohnivým a vodním principem, takže živel vzduchu udržuje takřka jako médium neutrální rovnováhu mezi aktivním a pasivním působením vody a ohně.

Střídavým působením aktivního a pasivního živlu ohně a vody byl všechn stvořený život uveden v pohyb.

Vzdušný princip přijal v úloze zprostředkovatele od ohně vlastnost sucha a od vody vlastnost vlhka. Bez obou těchto vlastností by život nebyl myslitelný. Tyto dvě vlastnosti propůjčují principu vzduchu rovněž dvě polaroty. V pasivním působení je to životodárná polarita a v negativním ničivá.

K tomu musím podotknout, že u jmenovaných živlů nejde o obvyklý oheň, vodu a vzduch, což jsou vlastně jen aspekty hrubohmotné úrovně, nýbrž že se jedná výhradně o univerzální vlastnosti živlů.

Princip ZEMĚ

O principu vzduchu bylo řečeno, že není samostatným živlem a toto tvrzení platí též o živlu země. To znamená, že střídavým působením oněch tří jmenovaných živlů povstal poslední živel – živel zemní, který svou specifickou vlastností, tj. ztuhnutím, zahrnuje v sobě všechny tři principy. Právě tato vlastnost dala oněm třem předešlým živlům konkrétní formu. Zároveň však omezila jejich působení, následkem čehož povstaly: prostorovost, míra, váha a čas.

Vzájemné působení prvních tří živlů se stalo působením čtvrtého – zemního živlu – čtyřpólovým, takže můžeme zemní princip nazvat čtyřpólovým magnetem. Fluidum v polaritě zemního živlu je elektromagnetické. Protože ve čtvrtém, tedy zemním živlu, jsou činné všechny živly, můžeme si všechn stvořený život vysvětlit. Uskutečněním tohoto živlu povstalo ono FIAT tj. „BUDIŽ“.

O podrobnostech specifického působení živlů v různých úrovních a říších, jako např. v říši rostlinné, zvířeny a člověka, se čtenář dozví ještě z dalšího obsahu. Důležité je, aby si mohl o působení živlových principů v celém univerzu učinit ucelený obraz.

SVĚTLO

Základem světla je princip ohně. Bez ohně by světlo nebylo nikdy vzniklo. Je tudíž světlo aspektem ohně. Každý ohnivý živel můžeme přeměnit ve světlo a obráceně. Proto zahrnuje světlo všechny specifické vlastnosti. Je zářivé, pronikavé, rozpínavé.

Opakem světla je temnota, která povstala z vodního principu. Temnota má opačné specifické vlastnosti světla. Bez temnoty by světlo bylo nejen nemyslitelné, ale nebylo by vůbec. Z toho usuzujeme, že světlo a temnota vznikly ze střídavé hry dvou principů a to ohně a vody. Světlo má tudíž ve svém působení pozitivní vlastnosti a temnota negativní. Tuto střídavou hru musíme vidět ve všem.

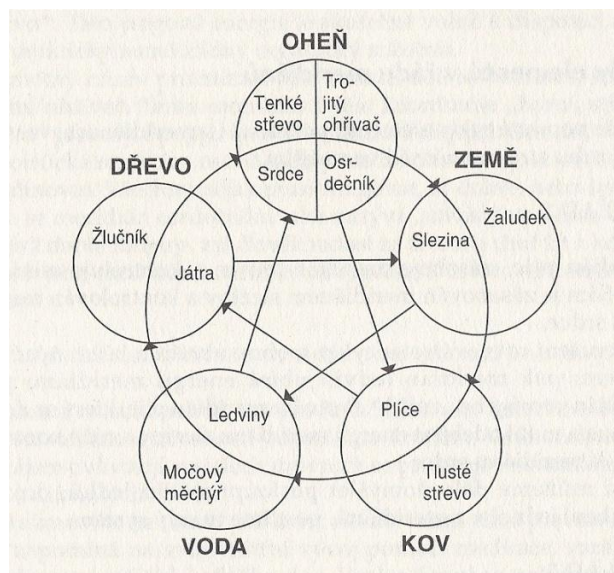
AKÁŠA neboli princip ÉTERU

Již při popisování živlů jsem několikrát podotkl, že vzešly z akášického principu. Je tudíž akášický princip to nejvyšší, nejmocnější, nepředstavitelné; je prabytím, prapříčinou všech věcí a všeho stvořeného, krátce řečeno: je sférou příčin. Následkem toho je akáša také bez času a prostoru. Je to ono nestvořené, nepochopitelné, nedefinovatelné.

Náboženství pro ni určila slovo Bůh. Je pátou silou, prasilou, která vše stvořila a která udržuje vše v rovnováze. Je počátkem a čistotou všech myšlenek a idejí, je světem příčin, v němž se vše stvořené udržuje, od nejvyšších sfér počínaje až dolů k nejnižší. Je kvint-esenci alchymistů. Je VŠÍM ve VŠEM. [1]

Uspořádání meridianů v elementech

Dvanáct meridiánů je v pěti elementech uspořádáno do přesného řádu:

- Deset meridiánů má přiřazené orgány, dva - **meridián osrdečníku a trojitý ohříváč** nemají přiřazené žádné orgány.

Kromě těchto dvanácti hlavních meridiánů existují ještě dva řídící.

Jangové orgány jsou duté: tenké střevo, žaludek, tlusté střevo, močový měchýř, žlučník.

Jangová energie je neklidná a rychle se pohybuje "dobře propouštějícími" dutými orgány.

Jinové orgány jsou plné: srdce, slezina, plíce, ledviny a játra.

Jinová energie je klidná.

Rovnováha vzniká tím, že se setká Jin a Jang a že se střídají: Jang vede a pohybuje Jin. Jin brzdí Jang, aby se moc nezrychlovalo.

Tak trochu ještě k zvláštním meridiánům:

Ze dvanácti meridiánů má deset organický substrát, dva - **trojitý ohříváč** v Jangu a **meridián osrdečníku** mají energetický substrát, ale žádný organický. Tři ohně se považují za "rychlou, pohyblivou energetickou rezervu". Tato jangová energie je skutečně volně k dispozici, protože prakticky nemá žádný organický substrát.

Samotný název prozrazuje jeho funkci: dělí se na horní, střední a dolní ohříváč. Tento meridián v těle koordinuje "horní, střední a dolní" procesy. Spojuje tyto tři oblasti a řídí jejich činnost.

Taoistická medicína nezná jediný, ale mnohé oběhy, které je třeba koordinovat. Všechny nějak musí fungovat, ať dobře, nebo špatně. Proto se meridián osrdečníku také nazývá "závislý vyslanec". Když dobře funguje, má člověk radost ze života a chuť žít a když je naopak jeho chod nějak narušen, zaujímáme k životu spíš negativní postoj.